

Teljesen gépesítjük a külfejtést

Ez évben trösztünk bányái közül több bánya nem teljesítette rendszeresen tervét. Adósságot adósságra halmozott, így a trösztnek olyan nagymennyiségű adóssága gyűlt össze, melynek behozása nem volt biztosítva. Látna ezt a tröszt igazgatója, Martinkó eivtárs és a főmérnök Szép elvtárs, az éves népgazdasági terv érdekében olyan munkahely biztosítását tartották szükségesnek, ahonnan a lemaradást be tudják hozni. Így került művelésre a már ismert pár fűrőlyuk alapján, de fel nem térképezett, Cser-bányához közel eső széntelep. A fűrőlyukak alapján meghatározták a szénvagyon határát, a fedőtelep vastagságát. A számítások alapján meghatározták a fejtes gazdaságosságát. Miután kedvezően alakult a földtakaró vastagsága a széntelep vastagságához viszonyítva, megkezdődött az illetékes szervek felé az engedélykérelmés, és gondoskodás a gépek beszerzésére.

A tröszt gépészeti és beruházási osztálya a tröszt főmérnökének irányításával elkészítette a terveket. Ezzel egyidőben megkezdte a földmunkát, a Gépesítő Vállalat az átvonulást a Beszáló-aknától a létesítendő cseri külfejtésre. Felvonulás után a gépek megkezdtek a föld letakarítását, közben a szállítópályák összeszerelése is folyamatban volt. Ugy a letakarítás, mint a szénelés nehezen haladt előre, mert kedvezőtlen, esős idő volt. Ennek ellenére két hét alatt sikerült olyan szénrétet letakarítani, ahol a széntermelést meg lehetett kezdeni. Így jutottunk el ahhoz, hogy megkezdjük a 49.000 tonna szénadósság leörlesztését.

A meddő letakarítása teljesen gépesítve és két lépcsőben történik. Az első lépcsőben 5-6 tonna szkréperekkel, a másik lépcsőben pedig baggerokkal dolgozunk. Jelenleg négy szkréper van üzemben. Üzemeltetni kívánunk ezenkívül 3 darab fél köbméteres, 1 darab egy köbméteres baggert a letakarításnál.

A teljes szénmennyiség feltárásához 208.000 köbméter földet kell megmozgatni. Ebből naponta a meglévő gépparkkal 1500 köbméter földet tudunk elhordani. A széntermelés már folyamatban van, ezideig kézfajtással történt, de ez nem biztosítja a kívánt mennyiség kitermelését. Ezért átterünk a gépi jövesztésre.

A gépi jövesztés megkívánja a két fronthomlok kiképzését. Eb-

ből a fronthomlokból 150 vagon szénét akarunk naponta kiadni. A kifejtett szén szállítása szintén gépesítve van. A fronthomloktól kezdve folyamatos szállítóberendezéseken jut el a szén egészen a vagonig. A teljes gépesítés miatt igen kevés létszámmal dolgozunk. Mindössze a szállításhoz kell naponta 21 műszak.

Különös tekintettel az őszi és a közélgi téli időjárásra, a szállítóberendezéseket deszkapalánkkal borítjuk be, ami jelenleg már folyamatban van. A gépegységek

elő, fedett helyiséget építünk, a melegedőket állítunk fel. Bányászati vonalon biztosítjuk a feltételeket. A továbbiakban feltétlenül szükséges, a Földmunkát Gépesítő Vállalat és a külszínen dolgozó bányászok, vezetők jó kapcsolata, munkája.

Bizunk abban, hogy a cseri külfejtés dolgozói megértik, hogy jó munkájuktól függ a tröszt évi lemaradásának behozása és ezért végzik feladatukat.

Károlyi József
bányamérnök.

Uj ácsolási módszerrel dolgoznak az aknamélyítők

Az Aknamélyítő Vállalat terveit egészében módosították, hogy az S. II. üzemegegység márciusban megkezdhesse a termelést. A módosított tervek szerint a szénbányászatnak fontos munkahely — az egyes frontszállító és a front légvágot — elkészítése vált sürgetővé. Az új tervek szerint a munkát e hó 8-án akarták megkezdni. Az új munkamódszer gyakorlatba való vezetésé, ami a csomómos biztosításból áll, azonban ezt a határidőt 15-re tolták. Ennek ellenére a súlyponti munkahelyeken dolgozó brigádok vállalták a kiesés behozását és a havi terv túlteljesítését.

Az S. II. üzemegegység elsőrendű munkahely továbbra is az északi alapközle maradt. Az itt dolgozó Jánosi, Bálint, Varga brigádok ciklusos munkamódszerrel dolgoznak. Havi tervük 40 méter lett volna, amire még 10 méter ajánlottak föl. A határidő eltolódása azonban nagy visszacsúszást jelentett a munkában. Eddigi eredmények, amelyeket jól megszervezett munkával értek el, mégis azt bizonyítják, hogy behozzák a lemaradást és tervüket túlteljesítik. Ugyanakkor minőségileg is kiváló munkát végeznek, amit a falazás mindelegése és az ácsolás biztonsága mutat.

A második súlyponti munkahely az északi légszűklő, ahol T.H. gyűrűs vágathajtást végeznek. A 45 méteres felajánlással szemben ezen a munkahelyen 53 métert értek el ebben a hónapban. Nagy segítséget nyújtott ehhez az üzemegegység azzal, hogy a fa-

ellátást már a központi fatelepén méreterezinti vágással biztosítják.

Az északi frontelőkészítés főszállító vágatának az elkészítése az S. II. üzemegegység harmadik súlyponti munkahelye. Azok a brigádok, amelyek itt dolgoznak az átszervezés miatt, ugyancsak később, 18-án kezdhették meg munkájukat, de már eddig is jelentős részét behozták a lemaradásnak, és a jelenlegi eredmények alapján biztosra vehetjük, hogy teljesítik havi tervüket. A Makó, Váli, Selmeczi brigádok jó munkát végeztek, amit azonban az üzemegegység is igyekezett elősegíteni. Megjavította a levegő ellátást, ugyanakkor itt is biztosította a méreterezinti fából szükséges mennyiséget.

Az északi légvágot elkészítésénél vezették be az új ácsolási módszert, az ácsolási mód alkalmazását először tömegkedéssel fogadták, amire az üzemegegység úgy segített, hogy a központi gyakorlatban is bemutatatta, az új ácsolási mód alkalmazását. A Silinger, Csömöre és Mórocz brigádok eredményesen dolgoznak az új eljárás szerint, és ígértékhöz hűven elérik a havi 33 méteres előrehaladást.

A november 7-i verseny tovább folytatódik, az Aknamélyítő Vállalat dolgozói között is. Az utolsó negyedév, utolsó hónapjának eredményeként az üzemek közötti és a páros versenyek megszervezésével, további szép eredmények elérésével akarták elérni, hogy az évi tervet határidő előtt teljesítsék.

„Minél több ilyen női dolgozó kellene“...



Tízennégy hónap nem hosszú idő, de arra mégis elég, hogy valakit megismerjenek a munkájában. Seier Erzsébetnél is így volt, mert a bányában töltött ideje után mindenki jól vélekedik róla. Az első véleményét Bostai Ferenc, a Ferenc-bánya irnoká mondta: „Pontosan, hiánytalanul dolgozot mindíg és felelősen is meg voltak elégedve vele. Bár csak minél több ilyen női dolgozónk volna.”

Amikor személyesen beszélgettünk, ő is nyugodtan, értelmesen mondja el bányászokásának történetét. Igen szereti a bányát, ezen nem is lehet csodálkozni. Mondhatni, hogy ez már tradícióknak számít a családban. Az édesapja is bányász volt, meg a család többi tagja is a bányában dolgozik. Nem véletlen, hogy tízennégy hónappal ezelőtt ő

is a bányamunkát választotta. Azóta több helyen dolgozott már, felelősségteljes helyen, de mindig egyiknél megállta a helyét. Megismerte a bányamunkát, és meg tudta látni, hogy a saját területén hogyan tudja legeredményesebben segíteni a tervteljesítést. A tanmező vitlájánál kilenc hónapig dolgozott aztán a 70-es gumiszalaghoz helyezték. Gondosan rendben tartotta a gépet, ha másképp nem ment, ő is lapátolt egész műszakon. Az egyik vágár meg is jegyezte tréfásan: „Már egész jól érti, akár csillének is eljöhete.” Közben elvégezte a gépkezelői tanfolyamot, szakmai ismeretei bővültek és jelenleg a szivattyú kezelésével bízták meg.

Igazán csak jól lehet felsorolni erről a kedves megjelenésű lányról. Aki nemcsak a munkájában, hanem a családjában is a bányász. Seier elvtársnő becsületesen kivieszi a részét a munkából, tanul és hiánytalanul dolgozik. Példát vehetnek róla a többi női dolgozók.

A minőségellenőrzés csak jobb körülmények között tud eredményt elérni

Szénbányászatban a minőségellenőrzés egyik fázisa a termelt szénben a látható meddő mennyiségének a megállapítása. Az ellenőrzést a Szénbányászati Minisztérium rendeletileg előírja, s azt a MEO szervezet a kiadott „szabvány” szerint köteles elvégezteni. A rendelet előírja, hogy a termelt szénnek legalább 1,5 százalékát kell ellenőrzés alá venni. Ez azt jelenti, hogy egy naponta 100 vagon szént termelő üzem termeléséből naponta legalább 25 csille kerüljön ellenőrzés alá. Ha figyelembe vesszük a nyersszénellenőrzők normáját (30 mázsa/fő/műszak) úgy mivel 25 csillében 145 mázsa szén van, napi 5 fő szükséges a norma teljesítéséhez. Ez azt jelenti, hogy a norma túlteljesítése esetében 4 fő legalább szükséges a nyersszén ellenőrzéséhez, egy 100 vagonos üzemnél. Ilyen üzemek: Hidas, Beszáló, jelenleg Cser is. Tehát ezen üzemeknél két harmadban kellene az ellenőrzést végezni 2-2 fővel. Megfelelő létszám hiányában csak egy-egy szakban van ellenőrzés két fővel.

Még sokkal rosszabb a helyzet a Ferenc-, Ernő-, Tanbánya nyersszén ellenőrzésénél. A termelés több száz vagon naponta, s így legkevesebb 75 csillét kellene naponta átvizsgálni. Itt a rendelkezésre álló létszám öt fő, mely állandóan változik, mert részben meg nem felelő, gyenge fizikumú egyénekből áll. A szükséges létszám minimálisan 12 fő s itt már a norma túlteljesítésével számoltunk. Természetesen egy műszakban egy mérőhelyen 4 fő alkalmazása megint nem megfelelő, mert leggazdaságosabb úgy a dolgozó egyének, mint a MEO szervezet szempontjából, ha egy mérőhelyen csak 2 fő dolgozik. Így szükségesnek és egyedül helyesnek az a megoldás látszik, hogy a Ferenc- és Tanbánya, Ernő-bánya termelését külön-külön mérőhelyen ellenőriztessük. A Ferenc mérőhelyen három harmadban 2-2 fővel és az Ernő-mező mérőhelyen szintén három harmadban 2-2 fővel végezve az ellenőrzést, az előírt 1,5 százalékos ellenőrzési teljesítés elvégezhető. Természetesen sok egyéb körülmény is akadályozza az előírás betartását, így ezen is változtatni kell.

Összegezve a fennálló hibákat: Létszám nem a termelés mennyiségét szerint van telepítve, a beosztott dolgozók egy része nem bír azazal a fizikai adottsággal, mely a munka elvégzéséhez szükséges. A csilléknél a Skyp alatti kiválasztása, átírányítása a Ferenc-aknához, kiszállítás a külszínre a mérőhelyen való ellenőrzésre majd a Ferenc-aknán való újbóli kiszállítása és a Skyp-aknához való eljuttatása döntés céljából hosszadalmas, időt

rabol és csilléket lefogal. Ez sürgősen megszüntetendő, annál is inkább, mert képtelenség — különösen a Ferenc-aknán törv. 6 tanbányai szállítási miatt — a bányára kerülő csillék egyenletes és folyamatos kiadása. Ez okozza azt, hogy szakonként 4-12 csillét tudnak csak mérlegelni, ami nagyban és hátrányosan befolyásolja a MEO nyersszén ellenőrzők munkaképvét, mert kilátásuk sincs arra, hogy normájukat túlteljesítve, prémiumot elérhessenek. Nem felel meg a jelenlegi mérőhely sem a kívánalmaknak, s alkalmassá csak bizonyos mervű gépesítéssel volna lehet. Viszont hiába gépesítenénk, ha az akna nem képes folyamatosan és egyenletesen megfelelő számú csillét kiadni. A csille kiadás tekintetében dícsőret illeti Molnár Sándor Skyp-írtót, aki szakjában igyekszik a kívánt 14-15 csillét a MEO dolgozóknak kiadni, s így munkával ellátni őket. Sajnos a másik két szakban sokszor ismételt kérésre, utasításra ez nem teljesül.

Az ellenőrzés megoldására voltak elgondolások, így például az ellenőrzés áthelyezését az osztályzó láncpálya szántjére. Ez előny volna a tanbányai csillék ellenőrzése szempontjából és hogy az ellenőrzött csilléket nem kellene visszaadni az aknához. De sok más hátránnyal járna: nem volna folyamatos az anyag leszállítás miatt, a csillék kijelölése, melyet előírás szerint csak MEO beosztott végezhet, nem megoldható, csak ha külön egy-egy beosztottat erre a célra a Skyp alá beállítanánk — ez most sincs megoldva.

Egyetlen megoldás látszik helyesnek: két mérőhely a földalatt összesen 12 létszámmal, 3-3 harmadra elosztva, mely létszám gépesítéssel, vagy megfelelő mérőhely létesítéssel később 8 főre csökkenthető, mikoris két-két fő dolgozhatna a mérőhelyen.

Nem megoldott a Beszáló-aknai nyersszén ellenőrzés. A nyersszénellenőrzők nem állandóak, a mérőhely fedetlen voltától eredő kellemtelenségek, időszakos mérlegelés miatt a dolgozók nem maradnak meg. Június óta vajudik a mérőhelyiség tető alá hozása, és így rendszer, folyamatos munkát az időjárás viszonyosságai miatt sem lehet végezni. Pedig ez fontos volna, a csilléltöltési súly állandó ellenőrzése céljából is.

Előre kell gondolnunk a termelés beindításával kapcsolatban végzendő ellenőrzéssel az S. II. aknán is, hogy a beinduláskor kész mérőhely, megfelelő megoldásban és a termelés mennyiségének megfelelő létszámmal rendelkezessék.

Angyal Ferenc
mérnök, MEO vezető.

Önkormányzat — papiron

A Kossuth-szállóról szóló legutóbbi írásunkban beszámoltunk arról, amit látnak és hallottunk a Kossuth-szállóról. Fejlesztésről győződik meg, amely főleg a szállók kényelmét jellemzi. Azóta néhány hónap eltelt — és most nem az újságíró szemével — hanem azoknak a megszólaltatásával ismerjük meg mi is a való helyzetet — akik a legilletékesebbek a vélemény formálására. Beszéljenek maguk a szálló lakói.

A Kossuth III. szálló második emeletének 11-es szobájában vagyunk. Ketten vannak itthon, mindketten fiatal gyakorló vágók. Hogyan vélekednek az itteni életéről? Takács Gyula újságíró a kultúrelételeit hiányolja. A kultúrelételeim, ami valóban szép be van rendezve, értékes lehetőségeket nyújt a továbbfejlesztésre. Ennek ellenére a szálló lakói nem látogatják, nincs egy olyan szoba, amely szervesen irányítaná, elősegítené az egészséges kultúrelétele kibontakozását. Ta-

kács elvtárs szavai azt bizonyítják, hogy a szállók önkormányzata csak papiron létezik.

A másik fiatal, Kazinczi István ugyancsak a szóra hozás, a hasznos időöltés feltételeit hiányolja. — „Nem tudja itt az ember mással eltölteni az idejét, csak az alvással. Szakozni szeretnék magam is, igen üdvös lenne, ha az a házi sakverseny, amit kilátásba helyeztet a vezetőség, végre megvalósulhat nyerne. Csak nincs, aki elkezdene a szervezést.”

A folyosón Hegyesi Jánosné sópróget szorgalmasan. Szóvaltassuk meg őt is. Beszéljen a tisztaságról, a szállók lakók rendezetéről. Először nehezen akar nyilatkozni, de végül a hibákról is beszél. Mert vannak olyan szobák, amelyekben keveset törődnek a tisztasággal és vannak olyan lakók is, akik megengedhetetlen szavakat használnak vele szemben.

Gyarmati Jánosné a gondnok, szereti munkáját és szereti a lakóit is.

Úgy mintha saját fiai lennének. Molnár János és Szilaj Varga József újságírók bizonyítják Gyarmati néni szavainak hitelességét. Eppen ezért különösen fáj neki, hogy vannak olyan dolgozók, amelyek a legnagyobb igyekezetével sem tud segíteni. A napjelenlétben rendszeresen az illetékesek tudomására hozza, hogy az 1. emelet 9-es szobájában törött az ablak, a 6-os szobában pedig ugyancsak két ablak hiányzik. Nyáron még érteltő volt a levegőcserének az a formája, de hogy a téli hidegek beköszönésével ez kellemetlen és egészségtelen, azt mindenki megértheti. Igyekezzenek végre tudomást szerezni a napjelenlétben felsoroltakról is.

A szállón járunk, a szálló életéről hallottuk beszélni azokat, akik a legilletékesebbek a vélemény formálására. A fenntartók alapján a következőket lehet leszűrni. A szállón lakók kulturális életével nem törődnek kellően.

Természetesen felelősség terheli ezért magukat a lakókat is, de elsősorban azt a papiron lévő önkormányzatot, amelynek feladata lett volna a szállók lakók belső életének megteremtése, a kollektívafolyékon a legnagyobb igyekezetével sem tud segíteni. A napjelenlétben rendszeresen az illetékesek tudomására hozza, hogy az 1. emelet 9-es szobájában törött az ablak, a 6-os szobában pedig ugyancsak két ablak hiányzik. Nyáron még érteltő volt a levegőcserének az a formája, de hogy a téli hidegek beköszönésével ez kellemetlen és egészségtelen, azt mindenki megértheti. Igyekezzenek végre tudomást szerezni a napjelenlétben felsoroltakról is.